

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Contra pigrorum excusationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

sermone ac libros variis deniq; illustrationibus teuebras tuas illustrando. Quoties ad ostium tuum pulsauit, aduersitatibus tam proprijs, quam aliorum ad te excitandum? quot beneficiorum catenas in te coniecit, vt ad suū obsequium pertraheret? Quot beneuolas inspirationes in cor tuum, vt illud emolliret, est iaculatus? Quid igitur est, quod necdum te illi dedas, & ad praestandum, quod perit, subijcias? si vilis aliquis homo essēs & abiectus, Rexque terrenus te vocaret, vt in aula sua & propria camera illi seruires, magna tibi offerēs stipendia; gratiasque promittens magnas: fortunā procul dubiō tuā hic agnosceres, & in momento, quod tibi proponeretur, amplectereris: quanto igitur maior felicitas tibi esse reputāda, quod talē te Deus, & Dominus talis te vocet, & ad rem tantā vocet? si hoc non intelligis, dico, te non esse hominem; si non magni, vt par est, aestimas, dico, te esse bestiam; quod si contempnas: quid dicam, nisi quod videaris esse demon. si enim aliquid hominis habeas, nec Dæmon cordis tui dominium acceperit, cedes procul dubiō firmis ad eō rationibus, summæque felicitati tribues, quod requirat Deus obsequium tuum in domo sua.

§. 2. *Contra pigrorum excusationes.*

Cum ea, quæ diximus, ita se habeant, quam excusationem afferre poteris, ob quā diuinæ vocationi non acquiescas? & quamuis ex prædictis oēs, quas afferre possis, solutæ maneat ac refutatæ, audi tamen quid tibi dicat Sapiēs, per cuius os Spiritus S. loquebatur: *appropia te ad me indoliti, & cōgregate vos in domū disciplina. Quid adhuc retardatis? & quid dicitis in his quæ hætenus vobis dixi, quas excusationes afferre potestis? anima vestra aridissima sunt, sicutq; vehementer torē cælestē. Aperui os meū & locutus sum, vt vos doceā: comparate vobis sine argento & collū vestrum subicite iugo, obedientes meis consilijs: suscipiat anima vestra libenter disciplinam & adhortationes meas: in proximo est enim inuenire eam, modō serid & ex animo querere velitis. V. dete oculos vestris, & exemplū in me capite: quia modicum laboraui, & inueni mihi multam requiem: operamini opus vestrum antequam tempus elabatur, & dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.* Hæc sunt Spiritus S. verba per os huius Sapiētis, quæ omnia sufficientes sunt rationes ad cōfutandas tuas excusationes; & te permouendū ad quæredam veram sapientiam, gratiā scilicet & amicitiam Dei. Audi itaq; insipiens, si cupis talem esse desinere: appropia ad Deum, qui est vera lux, vt suā te gratiā illuminet; ingredere domum disciplina, quam S. Augustin. dicit esse Sanctam Ecclesiam: in qua tanquam in aliqua Vniuersitate & Scholis cælestib⁹, Sæctorum scientia prelegitur, quæ consistit in vera fide, & inflammata Charitate, cum cæteris virtutibus, quæ sanctum faciunt habentem. Quam scientiam si discere refugias, cedo, quæ sit causa? si dicas, tibi non esse magnopere necessariam, nam tibi sufficere cor-

f Eccl. 31.

Opusc. de
dom. discipl.
pina.

poris bona: Ignorantia tua clamat contra te; & anima tua ingens ficcitas testimonium profert, quod huiusmodi temporalia bona non satis sint ad tuum explendum desiderium: Quod (vt supra satis ostendimus) vacuum erit semper & inane, nisi quæras aeterna bona. Si proferas quod non sit tibi argentum & aurum, aut alia facultates ad præstantissimam eam gratiam comparandam: respondet tibi Magister ipse: se gratis, & sine vlllo *g argento* eam tibi daturum: ne tuas facultates, sed voluntatem tantum, liberumque consensum tuum requirere; & satis sibi esse, quod audire eum velis, eique parere. Quod si adhuc obijcias, magno tibi labore longoque tempore opus esse ad cælestem hanc scientiam addiscendam: Sapiens ipse hanc deceptionem reteggit, dicens: *in proximo est inuenire eam, modò collum tuum eius obedientiæ iugo subucias*, teque suo exemplo securum facit, ac certum, dicens, *quod modicum laborauerit, & inuenierit multam requiem*. Idem verò tibi eueniet, cū dicat Sapientia ipsa incarnata, *h iugū suū suauē esse, & qui illud tulerit super se, inuenturum requiem animæ suæ*. Quod si tandem adijcias: sufficiens tibi tempus suppetere ad eam comparandam, eò quod vita sit longa & quocunque tempore ad Deum te conuerteris, te ab ipso recipiendum. hanc eadē temerariam sententiam reiecit ipse Sapiens vltima sententia, qua libro suo finem imponit dicens: *operamini opus vestrum ante quàm tempus elabatur: & dabit vobis DEVS mercedem vestram in tempore suo*. Quali moneret: attende, quod nullum opus ad eò sit tuum, atque propria salus, ad quā assequendam conditus fuisti: ad id viuis in terra: si hanc negligas, frustra laboras: & licet totum mundum lucreris, parum tibi proderit, nisi illam assequaris. Ad hoc autem opus peragendum huius vitæ tempus tibi conceditur: nisi ergo in eo opere labores, & occuperis, tempus amittis dignusque es, qui vita priueris. Cū ergo nescias, quamdiu illa sit duratura; iurè teneris totum eius tempus in hoc opere expendere: quo enim amplius in terra laboraueris, eò erit merces tua copiosior in cælo. Denique si adhuc in adferendis excusationibus persistas, nec rationibus & solutionibus allatis des locum, citò tuæ pertinaciæ damnum experieris: **D E V S** enim non rationibus sed flagellis; non argumentis, vt te conuincat, sed supplicijs, vt confundat, respondebit. Et eueniet tibi, quod inuitatis se excusantibus ad cœnam euenit: contra quos grauiter iratus paterfamilias iurauit, quod *nemo viorum illorum gustaturus esset cœnam eius*. Nam, vt ait S. Gregorius, qui non accedit ad Deum quando vocatur: fortè cū accesserit, repelletur; & experietur in se horrendas illas diuinæ Sapientiæ minas: *quia vocaui & renuistis: exaudi manum meam, & non fuit qui aspiceret, adueniet tempus, quo inuocabitis me, & non exaudiam; sed in interitu vestro ridebo*. Nam cæli ianua claudicam vobis, quod fatuis Virginibus: *Nescio vos*.

Sap. 6.

g Isa. 55. 1.

h Mat. 11. 30

i Luc. 14. 24
Hen. il. 3. m.
Euang.

k Prou. 24.